

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 228. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_896A-txt-shoot-idm14541.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Skiærsilden.

- 1 **U**lykken, hun staaer for hver Mands Dør,
Vel den, sig hytter for hende!
Det var liden *Kirsten* saa dydelig,
Det maatte vel hun bekiende.
Og denne Sorg haver I mig voldt, som jeg elsked!
- 2 Det var Hr. *Peder*, en Mand saa stolt,
Kom hjem fra Thing i Vrede,
Det var liden *Kirsten*, Datter hans,
Saa glad gik ham imøde.
- 3 “Velkommen hjem, kiær' Fader min,
Velkommen hjem fra Thinge!
Hvad var til Tidende der idag?
Hvad Nyt har I at bringe?”
- 4 “Af Nyt saa var der Nok idag,
Det var det allerværste,
Din Fæstemand sig fra dig svor,
En anden Mø at fæste.
- 5 Din Fæstemand, han svor derpaa,
Vanrygtet est du blevet,
For du i fulde otte Aar
Har Hoer og Mord bedrevet.”
- 6 “Og hør I det, kiær' Fader min,
I troe mig ei saa ilde!
En Anden haver mig løiet paa,
Min Lykke at forspilde.”
- 7 “Og hør du det, kiær' Datter min,
Du gjøre deraf ei Gammen!
Hr. *Oluf* og hans Herredsmænd
De bære nu Baalet sammen.”
- 8 230Og det var liden *Kirsten* væn,
Hun sad saa taus og tyst,
Imens de andre Jomfruer græd,
De løfted' hende paa Hest.
- 9 Og det var liden *Kirsten* væn,
Hun kom foroven By,
Og der saae hun det store Baal,
At Luen leged' i Sky.
- 10 Og de red over den grønne Eng,
De maatte vel Øine væde,
Det var at høre saa langt af Led,
Den Jomfru tog paa at kvæde.
- 11 Saa kvad hun, liden *Kirsten* væn,
Alt paa den grønne Eng:
Hist seer jeg, hvor min Fæstemand
Har redt min Brudeseng!
- 12 Mine Lagen, de er saa røde,
Mine Bolstre, de er saa blaa,
Men Gud forbyde hver Dannemand
At gifte sin Datter saa!

- 13 Saa løfted' de liden *Kirsten* ned,
Og løste hendes faure Haar,
Og alle de Folk, som stod derhos,
De fældte saa modige Taare.
- 14 "I staae nu op, Hr. *Oluf* bold,
Min Fæstemand saa stræng,
Og løfte eders Fæstemø
I hendes Brudeseng!"
- 15 231Op stod han brat, Hr. *Oluf* bold,
Han var i Hu som Staal,
Saa løfted' han sin Fæstemø
Oppaa det brændende Baal.
- 16 Han satte liden *Kirsten* væn
Ind i den lyse Lue,
Men Ilden slog saa langt omkring,
Hun stod en klar Jomfrue.
- 17 Det meldte liden *Kirsten* brat,
Hvor hun i Ild mon staae:
Og troer I nu, kiær' Fader min,
At mig er løiet paa!
- 18 Jeg takker Gud i Himmerig,
Som mig har løst af Nød,
I Kloster vil jeg leve nu,
En Jomfru til min Død.
- 19 I Kloster gav den Jomfru sig,
Alt med sit Guld det røde,
Hr. *Oluf* red derudenfor
Og sørged' sig tildøde!
Og denne Sorg haver I mig voldt, en Veninde!